

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 17 grudnia 2002 r.

Nr 216

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

- 1824** — z dnia 23 listopada 2002 r. o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz o zmianie niektórych ustaw . 13569
- 1825** — z dnia 23 listopada 2002 r. o zmianie ustawy — Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy — Prawo o ruchu drogowym . 13577
- 1826** — z dnia 23 listopada 2002 r. o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999—2002 oraz niektórych innych ustaw . 13580
- 1827** — z dnia 23 listopada 2002 r. o zmianie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Program dla Odry — 2006” . 13582

ROZPORZĄDZENIA:

- 1828** — Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2002 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym . 13584
- 1829** — Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2002 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie podatku akcyzowego . 13596
- 1830** — Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej za przeprowadzenie egzaminu referendarskiego . 13611
- 1831** — Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie podmiotów uprawnionych do zakupu produktów leczniczych w hurtowni farmaceutycznej . 13611

1824

USTAWA

z dnia 23 listopada 2002 r.

o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz o zmianie niektórych ustaw.¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484 i Nr 80, poz. 511, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, Nr 60,

poz. 693 i Nr 86, poz. 958, z 2001 r. Nr 16, poz. 167 i Nr 81, poz. 876 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 121, poz. 1032) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach, ustawę z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego, ustawę z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości i ustawę z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.

1) w art. 1 w ust. 3 wyrazy „ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 60, poz. 704)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177), zwanej dalej „ustawą o pomocy publicznej dla przedsiębiorców”;

2) w art. 2:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1:

— w pkt 1 dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) wykonania zobowiązań wynikających z transakcji zabezpieczających przed ryzykiem zmiany stopy procentowej lub ryzykiem walutowym, związanych z poręczonym lub gwarantowanym przez Skarb Państwa kredytem lub emisją obligacji,”

— pkt 2—4 otrzymują brzmienie:

„2) gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa — należy przez to rozumieć gwarancje:

a) spłaty kredytów,

b) wykonania zobowiązań wynikających z obligacji,

c) wykonania zobowiązań wynikających z transakcji zabezpieczających przed ryzykiem zmiany stopy procentowej lub ryzykiem walutowym, związanych z poręczonym lub gwarantowanym przez Skarb Państwa kredytem lub emisją obligacji,

3) poręczeniach lub gwarancjach udzielanych przez niektóre osoby prawne — należy przez to rozumieć poręczenia lub gwarancje udzielane przez niebędące bankami oraz zakładami ubezpieczeń następujące podmioty, uprawnione na podstawie odrębnych przepisów do udzielania poręczeń lub gwarancji w ramach powierzonych im zadań publicznych lub w zakresie wykonywanej przez nie działalności gospodarczej:

a) państwowe osoby prawne utworzone w drodze ustawy,

b) spółki handlowe, w których akcje (udziały) stanowiące własność Skarbu Państwa przekraczają połowę kapitału zakładowego,

c) spółdzielnie, w których wartość udziałów stanowiących własność Skarbu Państwa przekracza połowę funduszu udziałowego,

d) osoby prawne, w których akcje (udziały) stanowiące własność Skarbu Państwa lub osób prawnych, o których mowa w lit. a)—c), przekraczają połowę kapitału zakładowego lub funduszu udziałowego,

e) fundacje, w których fundatorami są osoby prawne, o których mowa w lit. a)—c),

4) poręczeniach lub gwarancjach udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego — należy przez to rozumieć poręczenia lub gwarancje:

a) spłaty kredytów i pożyczek,

b) wykonania zobowiązań wynikających z obligacji

— udzielane przez Bank Gospodarstwa Krajowego ze środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych,”

— uchyla się pkt 9,

— po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) małym lub średnim przedsiębiorcy — należy przez to rozumieć małego lub średniego przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643 oraz z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112),”

c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Kwoty wyrażone w ustawie w euro przelicza się na walutę polską według kursu średniego, ogłoszonego w danym roku budżetowym przez Narodowy Bank Polski w Tabeli nr 1 kursów średnich.”;

3) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Ogólne zasady udzielania poręczeń i gwarancji Skarbu Państwa

Art. 2a. 1. Poręczenie i gwarancja mogą być udzielane po dokonaniu analizy ryzyka wypłat przez Skarb Państwa z tytułu udzielanych poręczeń i gwarancji.

2. Poręczenia lub gwarancji nie udziela się, jeżeli z analizy, o której mowa w ust. 1, wynika, że podmiot, którego zobowiązania mają być objęte poręczeniem lub gwarancją, nie będzie w stanie wykonać tych zobowiązań.

Art. 2b. 1. Poręczenie i gwarancja są, z zastrzeżeniem ust. 2, terminowe i udzielane do kwoty z góry oznaczonej.

2. W przypadku poręczenia lub gwarancji udzielanych międzynarodowej instytucji finansowej, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem lub z którą podpisała umowę o współpracy, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może odstąpić od wymogu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 2c. 1. Skuteczność poręczenia lub gwarancji jest uzależniona od wniesienia opłaty prowizyjnej od poręczenia lub gwarancji, z zastrzeżeniem ust. 4.

2. Opłata prowizyjna jest naliczana od objętej poręczeniem lub gwarancją kwoty zobowiązania, a w przypadku

poręczeń i gwarancji udzielanych pod warunkiem przeznaczenia kredytu lub środków z emisji obligacji na cel, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 4 — od kwoty zwiększenia zobowiązania Skarbu Państwa, stanowiącej różnicę między kwotą zobowiązania obejmowanego poręczeniem lub gwarancją a kwotą istniejącego zobowiązania z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób naliczania i pobierania opłaty prowizyjnej od poręczenia i gwarancji oraz wysokość tej opłaty, uwzględniając w szczególności:

1) uzależnienie wysokości opłaty prowizyjnej, z wyjątkiem opłaty od poręczeń i gwarancji udzielanych pod warunkiem przeznaczenia kredytu lub środków z emisji obligacji na cele, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 3, od okresu, na który jest udzielane poręczenie lub gwarancja,

2) obniżenie wysokości opłaty prowizyjnej od poręczeń w stosunku do wysokości opłaty prowizyjnej od gwarancji,

3) obniżenie stawek opłaty prowizyjnej od poręczeń lub gwarancji, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 12 ust. 2a, oraz od poręczeń lub gwarancji udzielanych pod warunkiem przeznaczenia kredytu lub środków z emisji obligacji na cele, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 3,

4) ustalenie stawek opłaty prowizyjnej od poręczeń lub gwarancji, których udzielenie nie stanowi pomocy publicznej w rozumieniu ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorców, na poziomie stawek rynkowych.

4. Poręczenia i gwarancje udzielane pod warunkiem przeznaczenia kredytu lub środków z emisji obligacji na cele, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2, oraz poręczenia, o których mowa w art. 23 ust. 1, są wolne od opłaty prowizyjnej.

Art. 2d. Opłata prowizyjna od poręczenia lub gwarancji jest wplatana na rachunek, o którym mowa w art. 30 ust. 1.

Art. 2e. 1. Warunkiem udzielenia poręczenia lub gwarancji jest złożenie wniosku o udzielenie poręczenia lub gwarancji zawierającego dane umożliwiające dokonanie analizy, o której mowa w art. 2a ust. 1.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające dane zawarte we wniosku, w tym zaświadczenia właściwych organów dotyczące wykonywania obowiązków publicznoprawnych podmiotów, których zobowiązania mają być objęte poręczeniem lub gwarancją.

Art. 2f. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych zawartych we wniosku o udzielenie poręczenia lub gwarancji, rodzaje dokumentów dołączanych do tego wniosku oraz tryb udzielania przez Skarb Państwa poręczenia i gwarancji, uwzględniając w szczególności zakres niezbędnej analizy, o której mowa w art. 2a ust. 1, przy udzielaniu określonych poręczeń lub gwarancji oraz zapewnienie sprawności rozpatrywania wniosków.”;

4) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, lub minister właściwy do spraw finansów publicznych mogą, w imieniu Skarbu Państwa, udzielać kredytodawcom poręczenia lub gwarancji spłaty części lub całości kredytu wraz z odsetkami i innymi kosztami bezpośrednio związanymi z tym kredytem.

2. W przypadku udzielenia poręczenia lub gwarancji, o których mowa w ust. 1, może być również udzielone poręczenie lub gwarancja wykonania zobowiązań wynikających z transakcji zabezpieczającej przed ryzykiem zmiany stopy procentowej lub ryzykiem walutowym, związanej z kredytem objętym poręczeniem lub gwarancją Skarbu Państwa, jeżeli transakcja taka odpowiada standardom określonym przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Swapów i Instrumentów Pochodnych lub Związek Banków Polskich.

3. Poręczenie lub gwarancja mogą być udzielane również bankom lub międzynarodowym instytucjom finansowym, jeżeli taki bank lub instytucja udzieliły kredytodawcy poręczenia lub gwarancji za kredytobiorcę.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udziela poręczenia lub gwarancji, jeżeli kwota poręczenia lub gwarancji przekracza równowartość 5 000 000 euro, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 2.

5. Rada Ministrów udziela poręczenia lub gwarancji, jeżeli kwota poręczenia lub gwarancji przekracza równowartość 30 000 000 euro.”;

5) uchyla się art. 4;

6) w art. 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Poręczenie i gwarancja mogą być udzielone do wysokości 60% pozostającej do spłaty kwoty kredytu objętego poręczeniem lub gwarancją oraz do wysokości 60% należnych odsetek od tej kwoty i innych kosztów bezpośrednio związanych z tym kredytem.”,

b) w ust. 2 po wyrazie „poręczenia” dodaje się wyrazy „lub gwarancji”;

7) uchyla się art. 6;

8) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Poręczenie lub gwarancja mogą być udzielane pod warunkiem przeznaczenia objętego nimi kredytu na finansowanie przedsięwzięć inwestycyjnych zapewniających:

- 1) rozwój lub utrzymanie infrastruktury,
- 2) rozwój eksportu dóbr i usług,
- 3) ochronę środowiska,
- 4) tworzenie nowych miejsc pracy związanych z daną inwestycją w ramach pomocy regionalnej,
- 5) wdrażanie nowych rozwiązań technicznych lub technologicznych będących wynikiem badań naukowych lub prac rozwojowych,
- 6) restrukturyzację przedsiębiorstw.

2. Poręczenie lub gwarancja mogą być także udzielane pod warunkiem przeznaczenia objętego nimi kredytu na:

- 1) finansowanie zakupu materiałów lub wyrobów gotowych, przeznaczonych na realizację przedsięwzięć polegających na wykonaniu dóbr inwestycyjnych na eksport, o wartości kontraktowej powyżej 10 000 000 euro,
- 2) zasilenie funduszy utworzonych, na mocy odrębnych ustaw, w Banku Gospodarstwa Krajowego, jeżeli środki przeznaczone na spłatę kredytu pochodzą ze źródeł innych niż budżet państwa, z wyłączeniem środków budżetu państwa, które zostały wydatkowane na dopłaty do kredytu objętego preferencyjnym oprocentowaniem,
- 3) utworzenie przez banki linii kredytowych w celu:
 - a) finansowania przedsięwzięć inwestycyjnych jednostek samorządu terytorialnego oraz małych i średnich przedsiębiorców,
 - b) współfinansowania programów lub projektów w ramach programów pomocowych Unii Europejskiej,

4) spłatę, objętego już poręczeniem lub gwarancją Skarbu Państwa, kredytu wraz z odsetkami i innymi kosztami bezpośrednio związanymi z tym kredytem.

3. Przy udzielaniu poręczenia i gwarancji, o których mowa w ust. 2 pkt 2, nie stosuje się art. 2a ust. 2.

4. Poręczenie i gwarancja, o których mowa w ust. 2 pkt 4, mogą być udzielone jednokrotnie.”;

9) w art. 9 w ust. 2 wyrazy „w art. 7 ust. 4” zastępuje się wyrazami „w art. 2b ust. 2 oraz w art. 7 ust. 2 pkt 2”;

10) uchyla się art. 10 i 11;

11) w art. 12:

a) w ust. 1 wyraz „poręczeń” zastępuje się wyrazami „poręczenia lub gwarancji”,

b) w ust. 2 wyraz „może” zastępuje się wyrazami „lub gwarancja mogą”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku udzielenia poręczenia lub gwarancji, o których mowa w ust. 1, może być również udzielone poręczenie lub gwarancja wykonania zobowiązań wynikających z transakcji zabezpieczającej przed ryzykiem zmiany stopy procentowej lub ryzykiem walutowym, związanej z emisją obligacji objętą poręczeniem lub gwarancją Skarbu Państwa, jeżeli transakcja taka odpowiada standardom określonym przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Swapów i Instrumentów Pochodnych lub Związek Banków Polskich.”,

d) w ust. 3 wyraz „jest” zastępuje się wyrazami „lub gwarancja są”,

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Poręczenie lub gwarancja stanowią zabezpieczenie całkowite lub zabezpieczenie częściowe w rozumieniu ustawy o obligacjach.”;

12) uchyla się art. 13;

13) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Poręczenie lub gwarancja mogą być udzielone pod warunkiem przeznaczenia środków pochodzących z emisji obligacji na cele określone w art. 7.”;

14) uchyla się art. 15;

15) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Do poręczenia i gwarancji stosuje się odpowiednio art. 3 ust. 4 i 5, art. 5 oraz art. 8.”;

- 16) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W przypadku gdy liczba nabywców obligacji objętych poręczeniem lub gwarancją jest wyższa niż 15, wykonanie zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji następuje na wniosek i za pośrednictwem banku-reprezentanta w rozumieniu przepisów ustawy o obligacjach.”;
- 17) uchyla się art. 18;
- 18) uchyla się rozdział 4;
- 19) w art. 23:
- a) w ust. 1 wyrazy „7 mln ECU” zastępuje się wyrazami „równowartość 500 000 euro”,
- b) uchyla się ust. 3;
- 20) uchyla się art. 24;
- 21) w art. 25 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Uprawnienia wynikające z akcji i udziałów, o których mowa w ust. 3, wykonuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.”;
- 22) w art. 26:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Do ustalenia łącznej kwoty poręczeń i gwarancji, o której mowa w ust. 1, w odniesieniu do poręczenia i gwarancji, o których mowa w art. 2b ust. 2, przyjmuje się wartość kredytu powiększoną o skumulowane odsetki za okres spłaty w zakresie, w jakim kredyt oraz odsetki są objęte poręczeniem lub gwarancją.”;
- b) w ust. 4 wyrazy „28 lutego” zastępuje się wyrazami „30 czerwca”;
- 23) art. 27 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 27. Środki uzyskane ze zbycia akcji (udziałów) składających się na zasób mogą być przeznaczone jedynie na zaspokojenie roszczeń z tytułu poręczeń i gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa.”;
- 24) w art. 28:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Akcje i udziały składające się na zasób zbywa, z zastrzeżeniem ust. 1a, Bank Gospodarstwa Krajowego na zlecenie ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wydane w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Akcje składające się na zasób, dopuszczone do publicznego obrotu na rynku regulowanym, zbywa minister właściwy do spraw Skarbu Państwa na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. O zbyciu akcji, o których mowa w ust. 1a, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;
- d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Do zbywania akcji (udziałów) składających się na zasób nie stosuje się przepisów o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253).”;
- 25) w art. 30 w ust. 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) opłaty prowizyjne, o których mowa w art. 2 c ust. 1.”;
- 26) art. 31 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 31. 1. Łączną kwotę, do wysokości której mogą być udzielane przez Skarb Państwa poręczenia i gwarancje, określa ustawa budżetowa, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Kwota, o której mowa w ust. 1, nie obejmuje poręczeń i gwarancji Skarbu Państwa udzielonych na wykonanie zobowiązań objętych już poręczeniem lub gwarancją Skarbu Państwa, w zakresie, w jakim nie powoduje to zwiększenia zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji.”;
- 27) w art. 32 wyrazy „przepis art. 4” zastępuje się wyrazami „art. 2b ust. 1”;
- 28) w art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Osoby prawne wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 3 mogą udzielać poręczenia lub gwarancji do wysokości nie wyższej niż 60% wartości kapitałów (funduszy) własnych, określonych według stanu na koniec roku obrotowego poprzedzającego udzielenie poręczenia lub gwarancji, z zastrzeżeniem że kwota poręczenia lub gwarancji udzielanych za zobowiązania określonego podmiotu nie może przekroczyć 20% wartości tych kapitałów (funduszy).”;
- 29) w art. 34:
- a) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Osoby prawne, wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 3, które udzieliły poręczenia lub gwarancji, przekazują ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych półroczne informacje o:”;
- b) w ust. 2 wyraz „kwartału” zastępuje się wyrazem „półrocza”;

30) w art. 35:

- a) w ust. 2 w pkt 4 wyraz „przychody” zastępuje się wyrazami „50% przychodów”,
- b) w ust. 3 wyrazy „W celu zasilenia Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych minister” zastępuje się wyrazem „Minister”,
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Środki finansowe w wysokości 50% przychodów ze sprzedaży przekazanych akcji lub udziałów, o których mowa w ust. 3, Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, z przeznaczeniem na udzielanie dotacji, o których mowa w art. 6 ust. 3 pkt 4 lit. a) ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. Nr 109, poz. 1158 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 258, Nr 66, poz. 596 i Nr 216, poz. 1824).”;

31) w art. 36:

- a) w ust. 1:
 - w pkt 3 po wyrazach „poręczeń i gwarancji” skreśla się przecinek i dodaje się wyrazy „oraz nabywaniem lub obejmowaniem akcji (udziałów), o których mowa w pkt 5,”
 - pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:
„4) spłatę zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji Banku Gospodarstwa Krajowego za zobowiązania podmiotów z tytułu wspierania działalności małych i średnich przedsiębiorców poręczeniami lub gwarancjami spłaty pożyczek udzielanych z udziałem środków publicznych lub kredytów,5) obejmowanie lub nabywanie akcji (udziałów) podmiotów udzielających poręczeń lub gwarancji spłaty kredytów lub pożyczek dla małych i średnich przedsiębiorców oraz obejmowanie akcji (udziałów) we współtworzonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego podmiotach mających udzielać poręczeń lub gwarancji spłaty kredytów lub pożyczek zaciąganych przez małych i średnich przedsiębiorców.”
- b) uchyla się ust. 1a,
- c) w ust. 2 wyraz „poręczeń” zastępuje się wyrazami „poręczenia lub gwarancji”;

32) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać poręczeń lub gwarancji, jeżeli kwota poręczenia lub gwarancji nie przekracza równowartości 5 000 000 euro.”;

33) w art. 38:

- a) w ust. 1:
 - uchyla się pkt 2 i 3,

— dodaje się pkt 6—9 w brzmieniu:

- „6) zorganizowanie własnego miejsca pracy lub założenie spółdzielni przez absolwenta lub absolwentów w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu,
- 7) zapobieżenie lub usunięcie skutków katastrof naturalnych lub awarii technicznych noszących znamiona klęski żywiołowej,
- 8) wdrażanie nowych rozwiązań technicznych lub technologicznych będących wynikiem badań naukowych lub prac rozwojowych,
- 9) finansowanie działalności gospodarczej małych i średnich przedsiębiorców.”

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. Do poręczenia i gwarancji stosuje się odpowiednio art. 2b ust. 1, art. 8 i art. 34.
3. Szczegółowe warunki i tryb udzielania poręczeń lub gwarancji, a także nabywania lub obejmowania akcji (udziałów), o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 5, oraz wysokość, warunki i tryb pobierania opłat prowizyjnych z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji określi umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.”;

34) w art. 39 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

- „1b. Plan finansowy Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych określa w szczególności:
 - 1) łączną kwotę, do wysokości której przewiduje się udzielanie poręczeń i gwarancji,
 - 2) łączną kwotę przeznaczoną na nabycie lub objęcie akcji (udziałów), o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 5,
 - 3) przewidywane dochody i koszty,
 - 4) przewidywane wydatki wynikające z udzielanych poręczeń i gwarancji,
 - 5) prognozowaną łączną kwotę należności nieściągalnych zapisywanych w ciężar Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych.”;

35) w art. 42a ust. 6 otrzymuje brzmienie:

- „6. Do udzielania poręczeń i gwarancji, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się art. 2b ust. 1, art. 5 i art. 8.”;

36) art. 43a otrzymuje brzmienie:

- „Art. 43a. Jeżeli odzyskanie wierzytelności Skarbu Państwa, powstałych z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji, nie jest możliwe w pełnej wysokości, Rada Ministrów może wyrazić zgodę na ich sprzedaż poniżej kwoty wynikającej z prawidłowego obliczenia.”;

37) po art. 43a dodaje się art. 43b w brzmieniu:

„Art. 43b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje czynności zmierzające do odzyskania kwot zapłaconych z tytułu wykonania umowy poręczenia lub gwarancji zawartej pod warunkiem przeznaczenia kredytu lub środków pochodzących z emisji obligacji na cele, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2, dochodząc spłaty tych kwot ze środków funduszu, który został zasilony kredytem objętym tym poręczeniem lub gwarancją, lub środkami pochodzącymi z emisji obligacji objętej tym poręczeniem lub gwarancją.”;

38) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. 1. Na podstawie dokumentów związanych z wierzytelnością Skarbu Państwa z tytułu wykonania umowy poręczenia lub gwarancji minister właściwy do spraw finansów publicznych może wystawić tytuł wykonawczy.

2. W tytule wykonawczym należy oznaczyć:

- 1) organ, który go wystawił i na rzecz którego egzekucja ma być prowadzona,
- 2) dłużnika zobowiązanego do zapłaty,
- 3) wysokość zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności,
- 4) datę wystawienia tytułu wykonawczego,
- 5) umowę, z której wynikają dochodzone roszczenia,
- 6) wzmiankę o wymagalności dochodzonego roszczenia.

3. Tytuł wykonawczy należy opatrzyć pieczęcią organu wystawiającego tytuł oraz podpisami osób uprawnionych do działania w jego imieniu.

4. W przypadku egzekucji przeciwko kilku osobom lub z kilku części składowych majątku dłużnika można wystawić dalsze tytuły wykonawcze.”;

39) po art. 44 dodaje się art. 44a i 44b w brzmieniu:

„Art. 44a. 1. Tytuł wykonawczy jest podstawą prowadzenia egzekucji, w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, przeciwko osobie będącej dłużnikiem Skarbu Państwa z tytułu wykonania przez Skarb Państwa umowy poręczenia lub gwarancji, która złożyła oświadczenie o poddaniu się egzekucji, z zastrzeżeniem art. 44b.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać kwotę, do której dłużnik poddaje się egzekucji, wraz z ostatecznym terminem, do któ-

rego minister właściwy do spraw finansów publicznych może wystawić tytuł wykonawczy. Dłużnik może się również poddać egzekucji wydania rzeczy, w przypadku gdy ustanowiono zastaw rejestrowy lub dokonano przeniesienia własności w celu zabezpieczenia roszczenia.

Art. 44b. Jeżeli dług związany z wykonaniem przez Skarb Państwa umowy poręczenia lub gwarancji przejdzie na osobę trzecią lub gdy obowiązek spełnienia świadczenia z tytułu wykonania przez Skarb Państwa umowy poręczenia lub gwarancji przeszedł na tę osobę w wyniku spadkobrania lub przekształcenia osoby prawnej albo gdy zachodzi potrzeba egzekucji z majątku wspólnego małżonków, podstawą prowadzenia egzekucji przeciwko takiej osobie może być tytuł wykonawczy, oparty na tytule wykonawczym, o którym mowa w art. 44.”;

40) w art. 45 w pkt 2 wyrazy „o których mowa w art. 2 pkt 3” zastępuje się wyrazami „wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 3”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672 i Nr 200, poz. 1679) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Egzekucję administracyjną stosuje się również do należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 1d, wynikających z tytułów wykonawczych wystawionych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 44 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484 i Nr 80, poz. 511, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, Nr 60, poz. 693 i Nr 86, poz. 958, z 2001 r. Nr 16, poz. 167 i Nr 81, poz. 876 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 121, poz. 1032 i Nr 216, poz. 1824), zwanej dalej „ustawą o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa”.”;

2) w art. 5 w § 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) dla obowiązków wynikających z tytułów wykonawczych wystawionych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 44 ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa — minister właściwy do spraw finansów publicznych.”;

3) w art. 110 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Egzekucja administracyjna z nieruchomości może być prowadzona tylko w celu wyegze-

kwowania należności pieniężnych określonych lub ustalonych w decyzji ostatecznej lub wynikających z orzeczenia sądu zaopatrzonego w klauzulę wykonalności oraz z tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 44 ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 14, poz. 143, Nr 81, poz. 877 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 dodaje się pkt 10 i 11 w brzmieniu:

„10) kontrola rzetelności wypełniania zobowiązań wynikających z udzielonych przez Skarb Państwa poręczeń i gwarancji,

11) kontrola zgodności wykorzystania środków, których spłatę poręczył lub gwarantował Skarb Państwa, z ich przeznaczeniem.”;

2) w art. 4 w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) beneficjenci poręczenia i gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa oraz podmioty, za które Skarb Państwa poręczył lub gwarantował.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach (Dz. U. z 2001 r. Nr 120, poz. 1300) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. Emitent może, a w przypadku zabezpieczenia emisji poręczeniem lub gwarancją Skarbu Państwa jest obowiązany, gdy liczba nabywców obligacji jest wyższa niż 15, przed rozpoczęciem emisji obligacji zawrzeć z bankiem umowę o reprezentację obligatariuszy wobec emitenta, zwaną dalej „umową o reprezentację”.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1070, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 16, poz. 167 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 153, poz. 1271) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) w ust. 1 w pkt 4 po wyrazie „bądź” dodaje się wyrazy „poręczone lub”,

b) w ust. 5 w pkt 1 po wyrazie „bądź” dodaje się wyrazy „poręczonych lub”;

2) w art. 17 w ust. 1 w pkt 4 po wyrazie „bądź” dodaje się wyrazy „poręczone lub”;

3) w art. 18:

a) w pkt 4 po wyrazie „bądź” dodaje się wyrazy „poręczonych lub”,

b) w pkt 5 po wyrazie „poręczonych” dodaje się wyrazy „lub gwarantowanych”.

Art. 6. W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 88, poz. 961, Nr 98, poz. 1070, Nr 100, poz. 1082, Nr 102, poz. 1116, Nr 125, poz. 1368 i Nr 145, poz. 1623 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 363 i 365, Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 156, poz. 1300, Nr 200, poz. 1685, Nr 213, poz. 1802 i Nr 214, poz. 1806) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 39;

2) w art. 62 uchyla się pkt 9.

Art. 7. W ustawie z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do umów poręczenia i gwarancji zawieranych między Rzeczpospolitą Polską a innym podmiotem lub podmiotami prawa międzynarodowego.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960, z 2001 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 610, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 100, poz. 1085 i Nr 129, poz. 1441 oraz z 2002 r. Nr 71, poz. 655, Nr 135, poz. 1143 i Nr 141, poz. 1178 i 1180) w załączniku do ustawy w części V w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) stanowiącego zabezpieczenie wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji oraz w wypadku, gdy kwoty zobowiązania zabezpieczonego wekslem nie da się ustalić”.

Art. 9. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. Nr 109, poz. 1158 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 66, poz. 596) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) dotacji, wyłonionym w drodze konkursu, osobom prawnym, które nie działają dla zysku lub przeznaczają zysk na cele statutowe, udzielającym:

a) pożyczek małym przedsiębiorcom,

b) poręczeń lub gwarancji spłaty kredytów lub pożyczek zaciąganych przez małych i średnich przedsiębiorców

— jeżeli ta osoba prawna zapewnia prawidłową realizację dofinansowywanych zadań i znajduje się w dobrej sytuacji finansowej.”;

2) w art. 15:

a) w ust. 2 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) przychody z tytułu przekazania środków, o których mowa w art. 35 ust. 3a ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwa-

rancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484 i Nr 80, poz. 511, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, Nr 60, poz. 693 i Nr 86, poz. 958, z 2001 r. Nr 16, poz. 167 i Nr 81, poz. 876 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 121, poz. 1032 i Nr 216, poz. 1824),”

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przychody z tytułu przekazania środków, o których mowa w art. 35 ust. 3a ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, przeznaczają się na udzielanie dotacji, o których mowa w art. 6 ust. 3 pkt 4 lit. a).”

Art. 10. W ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. Nr 119, poz. 1252, z 2001 r. Nr 111, poz. 1195 oraz z 2002 r. Nr 141, poz. 1178) uchyla się art. 40.

Art. 11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w przypadku gdy wierzytelność główna Skarbu Państwa z tytułu wykonania umowy poręczenia zawartej do dnia 31 grudnia 1990 r. została spłacona bądź zamieniona na akcje (udziały), może umorzyć odsetki ustawowe naliczone od tej wierzytelności.

Art. 12. 1. Postępowania egzekucyjne zmierzające do wyegzekwowania wierzytelności Skarbu Państwa

z tytułu wykonania umowy poręczenia lub gwarancji, wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy, umarza się.

2. Egzekucję wierzytelności umorzoną na podstawie ust. 1 wszczyna się ponownie i prowadzi zgodnie z przepisami art. 44, 44a i 44b ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że do egzekucji tych wierzytelności nie stosuje się wymogu złożenia oświadczenia o poddaniu się egzekucji.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do egzekucji wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu wykonania umowy poręczenia lub gwarancji, powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy, co do których przed tym dniem nie zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne.

Art. 13. Akty wykonawcze wydane na podstawie uchylonych lub zmienionych przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich nowymi przepisami wykonawczymi, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, o ile nie są z nią sprzeczne.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 3 — w zakresie dotyczącym art. 2d, art. 1 pkt 25 i 26, art. 6 pkt 2 oraz art. 8, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1825

USTAWA

z dnia 23 listopada 2002 r.

o zmianie ustawy — Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy — Prawo o ruchu drogowym.

Art. 1. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872, z 1999 r. Nr 106, poz. 1216, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 483 i Nr 53, poz. 649, z 2001 r. Nr 27, poz. 298, Nr 106, poz. 1149, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1371, Nr 129, poz. 1444 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 183, poz. 1524 i Nr 199, poz. 1671) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 37 otrzymuje brzmienie:

„37) pojazd używany do celów specjalnych — pojazd samochodowy przystosowany w sposób szczególny do przewozu osób lub ładunków, używany przez Siły Zbrojne, Po-

licję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Straż Graniczną, kontrolę skarbową, Służbę Celną, jednostki ochrony przeciwpożarowej, Inspekcję Transportu Drogowego i Służbę Więzienną,”

b) pkt 54 otrzymuje brzmienie:

„54) dopuszczalna masa całkowita — największą określoną właściwymi warunkami technicznymi masę pojazdu obciążonego osobami i ładunkiem, dopuszczonego do poruszania się po drodze,”

c) pkt 56 otrzymuje brzmienie:

„56) dopuszczalna ładowność — największą masę ładunku i osób, jaką może przewozić pojazd, która stanowi różnicę dopuszczalnej masy całkowitej i masy własnej pojazdu,”;